

– Mín lívsfilosofi er, at tú skal lónast fyrri at taka ábyrgd og arbeiða meira, sigur Kaj Leo Johannesen, løgmaður

MYND: ÁLVUR HARALDSEN

slíkur fastgrógvin sambands- maður finst at tínari kós?

– Edmund hevur verið løgmaður, og hann veit, hvat krevst at sita við róðrið í trongum tíðum. Hann hevði eisini sítt at stríðast við innanflokks og uttanflokks. Vit føra góðan og hollan sambandspolitikk, eingin sum helst ivi um tað. Hann hevur ikki verið serliga uppbyggjandi í sínum atfinningum, men hann um tað. Vit viðgera vanliga slík mál innanhýsis, men tað valdi hann ikki.

Edmund sigur beinleiðis, at tit reka ikki sambandspolitikk.

– Eg kann bara siga tað, at eg havi leitt Sambandsflokkurin til størsta flokkin í søguni. Tíðirnar eru eisini broyttar. Sambandspolitikkur í 2012 er tann politikkurin, sum vit reka nú. Eg haldi eisini, at hann kundi verið munandi meira semjusøkjandi mótvegis Sjúrði Skaale. Tað er grátligt, sum samstarvið millum okkara fólkatingsumboð er í lötuni. Tað er skaðaverk fyrri okkara land. Tað er mín boðskapur til hansara.

Tú sigur, at sambandspolitikkur er tann politikkurin, tú rekur nú?

– Eg havi ábyrgdina av politikkinum. Sambandsflokkurin er ein stóur flokkur, og hann hevur ávirkan. Tað var eisini mítt fyrsta lyfti, tá eg tók við sum formaður í 2004. Tá segði eg, at tað vóru tvey ting, eg serliga fór at arbeiða við. At fáa so stóran flokk sum tilber, og at flokkurin skal sita í samgongu. Onnur

mugu meta, um tað hevur eydnast. Eg hvíli ikki í tí, eg havi rokkið, men vil framhaldandi stríðast fyrri politikkinum. Treyðugt so, vit gera ikki alt rætt og royna at lurta eftir atfinningunum. Eg trúgvi kortini fult og fast upp á tann politikkin, vit reka í lötuni.

Tað er kanska sjáldan, at gjógvin millum andstøðu og samgongu hevur verið so stór sum nú. Hvussu heldur tú sjálvur, at tú hevur dugað at savna tjóðina síðan løgtingsvalið?

– Tað hevur gingið væl, tað haldi eg. Sæð burtur frá bardaganum, sum tók seg upp um skattaummleggging og inngjaldið av pensjónunum, so hevur tað eydnast væl. Gjógvin var munandi størri, tá fullveldissamgongan sat við valdið. Tað hava verið ávísir snávingarsteinar á vegnum seinastu mánaðirnar, men tað eru úrslitini, sum hava týðning fyrri meg. Millumrokningin kann vera rokallig, men úrslitini telja. Eg royni altíð at fáa breiðar semjur, og tað hevur eydnast í flestum førum. Nú sita umboð úr øllum flokkum og royna at fáa eina nýggja fiskuvinnuskipan til vega. Vit skulu eisini takka bæði samgonguni og andstøðuni fyrri, at búskapurin er sunnari og arbeiðsloysi minnar.

Samgongan hevur verið fyrri hørðum atfinningunum, serliga í málunum um flatskatt og at skatta pensjón við inngjald. Ein hørð ábreiðsla var, at samgongan

skundaði sær at samtykkja máluni uttan stórvegis kunning um, hvat tað í veruleikanum var, tit framdu. Iðrar tú teg um ta tilgongdina í dag?

– Tað lætta svarið er ja, men tað geri eg í grundini ikki. Tað er ein sannroynd, at um verkætlanin verður ov langdrigin, so gerst tað trupulari at fáa samtykt. Eitt dømi er kommunureformurin, sum føroyingar hava tosað um í 25 ár. Tað sama við pensjónsnýskipanini. Allar stórar broytingar í einum samfelagi skulu sjálvandi vera umhugsadar, men tað er ein spurningur um, nær tann rætta lötan er. Eg veit innast inni, at tað hevði verið trupult at framt hesar broytingarnar um eitt ár. Vit viðgjørdur kortini skattaummlegggingina. Tað var ikki sama uppskot, ið varð samtykt, sum Fólkaflokkurin skeyt upp frá byrjan.

Men tað var stór óvissa um at skatta pensjón við inngjald.

– Tað málið kundi kanska biða seks mánaðir, men kortini høvdu verið nógvir spurningar.

Tað vóru eisini fakfólk, sum heittu á tykkum at viðgera uppskotini betri. Andstøðan fórði eisini fram, at tit høvdu ikki virðing fyrri serfrøðini í hesum málunum. Høvdu tit ikki tað?

– Jú. Upprunaliga uppskotið at skatta við inngjald kom frá Vísindaráðnum, sum serfrøðingar mannaðu, í Danmark. Tað eru nú fýra ár síðan. Eingin hættaði

sær kortini í holt við tað. Søren Bruhn, stjóri í Suðuroyar Sparikassa, segði eisini, at tað var eitt gott uppskot.

Men Bruhn segði tá, at pengarnir skuldu brúkast at rinda skuld niður, heldur enn at rinda ein skattalætta.

– Vit rinda eisini skuld niður. Tað er ein politiskur spurningur, hvussu tú brúkar pengarnar. Tað mugu politikarar raðfesta. Vit rinda framvegis skuld niður. Tað er eingin ivi um, at skattalættin hevur havt positiv árin við sær. Vinnuhúsið hevur boðað frá, at arbeiðsfólk taka nú fleiri byrðar á seg og arbeiða meira.

Men tú heldur ikki, at tit vístu ov lítla virðing fyrri serfrøðini?

– Nei, ikki í hasum málunum. Vanliga skulu vit tó brúka serfrøðina meira og hava virðing fyrri búskaparfrøðini og fiskifrøðini. Tað er kortini treytað av, at serfrøðingarnar í nógvi størri eru á einum máli um, hvat skal gerast. Um tú spyr triggjar búskaparfrøðingar um okkurt, so fær tú helst trý ymisk sjónarmiði – í øllum førum tvey ymisk. Tað ørkymlar politikarnar, tí teir vita ikki, hvat er tað rætta. Har eru nógvar meiningar frá búskaparfrøðingum, hvussu vit hóra undan í hesi búskaparkreppuni. Summir búskaparfrøðingar siga, at skuldin er ein stóur trupulleikur, aðrir siga, at tað er ikki vandamikið.

...framhald á síðu 6